

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobců: **a) M. Ř.**, zast. JUDr. Leošem Viktorinem, advokátem se sídlem Riegrova 12, Olomouc, a **b) Ml. Ř.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí ministra dopravy ze dne 6. 2. 2013, č. j. 53/2012-510-RK/5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce a) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2016, č. j. 5 A 52/2013 – 58,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2016, č. j. 5 A 52/2013 – 58, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce a) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta žaloba žalobců a) a b) proti rozhodnutí ministra dopravy specifikovanému tamtéž. Tímto rozhodnutím ministr dopravy zamítl jejich rozklady a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2012, č. j. 386/2010-910-IPK/22.

[2] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval formálními náležitostmi kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a žalobce a) je zastoupen advokátem. Poté přistoupil k přezkumu napadeného rozsudku v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[3] Dospěl k závěru, že řízení před městským soudem bylo zmatečné, neboť chyběly podmínky řízení [§ 103 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

[4] Podmínkami řízení se rozumí podmínky, za nichž soud může rozhodnout ve věci samé. Nedostatek některé z nich nebo její zánik v průběhu řízení má procesní následky odvislé od toho, zda jde o nedostatek odstranitelný či neodstranitelný. Vždy však nedostatek některé z podmínek řízení způsobuje, že soud nesmí vydat meritorní rozhodnutí, dokud nebude odstraněn. Podmínkami řízení jsou tedy takové podmínky, bez jejichž existence nemůže dojít k rozhodnutí ve věci samé.

[5] Teorie procesního práva (viz např. Drápal, L., Bureš, J. et al. Občanský soudní řád I, II Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, str. 669) a ve shodě s ní soudní praxe (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2009, č. j. 4 Ads 127/2008 – 73) řadí mezi podmínky řízení, mimo jiné, způsobilost být účastníkem řízení.

[6] Podle § 33 odst. 2 s. ř. s. má způsobilost být účastníkem řízení mj. ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti. Tuto způsobilost, respektive právní osobnost, má fyzická osoba (člověk) od narození do smrti (§ 19 a § 23 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů).

[7] Podle § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 64 s. ř. s., přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž lze jednat ve věci, kdykoli za řízení.

[8] V situaci, kdy jeden z účastníků ztratí způsobilost být jeho účastníkem po zahájení řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, soud podle povahy věci posoudí, zda v řízení může pokračovat. Není-li možné v řízení ihned pokračovat, soud řízení přeruší. O tom, s kým bude v řízení pokračováno, rozhodne usnesením (§ 107 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.). Ztratí-li způsobilost být účastníkem řízení fyzická osoba a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, ti, kteří vstoupili do práva nebo povinnosti, o něž v řízení jde (§ 107 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

[9] Nejvyšší správní soud z kasační stížnosti žalobce a) a jím doloženého úmrtního listu zjistil, že žalobkyně b) dne X (tedy v mezidobí mezi zahájením řízení před městským soudem dne 4. 4. 2013 a vydáním napadeného rozsudku městského soudu dne 27. 9. 2016) zemřela. Z toho plyne, že těsně před vydáním napadeného rozsudku žalobkyně b) ztratila způsobilost být účastníkem a nebyla tak splněna jedna z podmínek řízení. Městský soud si však zřejmě nebyl této skutečnosti vědom a ve věci meritorně rozhodl, aniž by posoudil, zda má řízení zastavit nebo přerušit, anebo zda v něm může pokračovat, a usnesením rozhodl o tom, s kým bude v řízení pokračováno.

[10] Vzhledem k tomu bylo řízení před ním zmatečné, neboť chyběly podmínky řízení [§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], což je natolik závažnou vadou, že Nejvyšší správní soud bez dalšího přistoupil ke zrušení napadeného rozsudku a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Městský soud v něm posoudí, kterým z výše uvedených způsobů bude v řízení postupovat.

[11] O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodne městský soud (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. prosince 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu